

[Justitsministeren.]

tro, man måtte kunne klare sig med supplerende spørgsmål til rådet. Hvis vi i større stil kommer ind på, at rådets medlemmer skal møde for at afgive erklæring til brug under retssager, er jeg bange for, vi herved kan pålægge i hvert fald enkelte af rådets medlemmer en næsten overmægtig arbejdsbyrde og kan komme til at stå over for nye udvidelser. Når jeg tænker på, hvad psykiatrisk sagkyndige i en enkelt sag har kunnet præstere af forklaringer i retten, så gruer jeg ved tanken; men jeg erkender, at her drejer det sig om retslægerrådets medlemmer, som nok vil vide at beherske sig i retning af stemmeudfoldelse.

Det ærede medlem hr. Haunstrup Clemensen fandt, forstod jeg, at lovforslaget var for kort, og jeg forstod også, at der fra andre sider var ønske om at få en udvidelse af loven, specielt med henblik på ganske særlige bestemmelser, man ønsker indføjet i loven, og det kan vi naturligvis drøfte.

Til det ærede medlem fru Else-Merete Ross vil jeg gerne sige, at den omstændighed, at der ikke i lovforslaget står noget om årsberetningen, ikke betyder nogen realitetsændring. Det vil fremgå af forretningsordenen, at rådet en gang årlig skal afgive beretning om sin virksomhed.

De ærede medlemmer hr. Morten Lange og hr. Arne Bertelsen var inde på, om man i lovforslagets § 2 burde optage en bestemmelse om, at udpegningen af rådets formand og 2 næstformænd såvel som specielt sagkyndige skulle ske efter indstilling fra retslægerrådet. Derom vil jeg sige, at der ved den omstændighed, at dette ikke står i lovforslaget, naturligvis ikke tilsigtes nogen realitetsændring. Det er klart, at justitsministeriet under alle omstændigheder vil høre retslægerrådet; det er et naturligt og nødvendigt led i selve afgørelsen af, hvem der skal være medlemmer af rådet, at retslægerrådet udtaler sig derom.

Når bestemmelsen ikke er taget med, er begrundelsen rent lovteknisk, idet vi i justitsministeriet bestræber os på at be-

grænse indholdet af lovene. Hvor det drejer sig om en så selvfølgelig bestemmelse som denne om en rent intern ordensforskrift for forholdet mellem justitsministeriet og retslægerrådet, har vi ikke ment, at det var nødvendigt at have en særlig bestemmelse derom i loven. Men hvis på den anden side det høje ting lægger så megen vægt på, at denne bestemmelse indføres, og nærer den samme frygt, som det ærede medlem hr. Arne Bertelsen gav udtryk for, at vi her kunne komme til at stå over for politisk magtmisbrug fremover, hvor justitsministeriet blev en aktiv anklagemyndighed og selv ville udpege retslægerrådet for at sikre sig indholdet af de afgivne erklæringer, vil jeg med allerstørste glæde være med til at indføre de 4 ord, der er efterlyst. Det samme gælder det andet, det ærede medlem hr. Arne Bertelsen nævnte.

Endelig vil jeg gerne sige, at når man bruger ordet „beskikke“ i stedet for ordet „udnævne“, går jeg ud fra, at det dækker et rent teknisk problem: man udnævner til en tjenestemandsstilling og beskikker til et honorarlønnet hverv. Dette er noget, jeg simpelt hen slynger ud, men lyder det ikke meget fornuftigt?

Jeg takker i øvrigt for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 7. februar kl. 14 med følgende dagsorden: